PE AGENDA ACTUALITĂȚII

GIL MĂRDĂRESCU VREA SĂ-ȘI ACLIMATIZEZE ECHIPA LA... IAȘI

...Luni dimineața, la ora cînd noaptea începea să se retragă de deasupra Iașilor, cîțiva jucători ai Politehnicii puteau fi văzuți în gară. Dar, fără bagaje.

Fără să vorbească în prealabil despre acest lucru ei au simțit nevoia să-și întîmpine „profesorul", pe Gil Mărdărescu, care se întorcea de la București. Sărutări, felicitări, „La mulți ani" și... discuții despre retur.

La ora 11, loturile reunite (seniori, tineret-rezerve și juniori) au început, de facto, pregătirile pentru noul sezon. Normal, cu vizita medicală. Toți jucătorii au trecut cu brio acest prim examen. Mai puțin Lupea, care, fiind bolnav de hepatită, absentează de la pregătiri.

Programul de antrenamente stabilit este considerat de către unii ca foarte dur. Două ședințe zilnice: dimineața — cu balonul, după amiaza — pregătire fizică. Intensitatea va fi maximă. La 16 ianuarie, ieșenii urmează să plece într-un turneu în străinătate. La întoarcere, își vor stabili cartierul general tot la Iași. „Gurile rele" spun că Gil a hotărît să nu părăsească orașul pentru a-și aclimatiza echipa cu atmosfera... Iașilor, care, în toamnă, nu prea a priit jucătorilor.

Dumitru DIACONESCU
coresp. principal

PRIMUL ANTRENAMENT IN AER LIBER AL BĂCĂUANILOR

Propunîndu-și pentru returul campionatului o evoluție superioară celei din toamna trecută, jucătorii de la Sport Club Bacău au început, printre primii, pregătirile.

Ieri dimineață, ei au efectuat cel dintîi antrenament în aer liber, din acest an. Întrucît terenurile de joc sînt înghețate, băcăuanii s-au antrenat în Parcul Libertății, într-o atmosferă de bună dispoziție, la care a contribuit, probabil, și ninsoarea ce începuse să cadă deasupra orașului, cu puțin timp înainte. Au fost prezenți la această primă ieșire în aer liber toți componenții lotului, inclusiv Dembrovschi și Dușan, restabiliți complet după accidentările suferite în anul trecut.

JUCĂTORII DE LA S.N.O. SÎNT ÎNCREZĂTORI...

După un sezon destul de greu (vezi barajul de promovare și participarea în div. B), S. N. Oltenița a avut o binemeritată vacanță, pe care jucătorii au petrecut-o la Călimănești (Stamanichi, Vasilescu, Enculescu, Nițu, Cîmpeanu, Eftimescu) sau în mijlocul familiilor.

S.N.O. își va relua pregătirile la 10 ianuarie, sub îndrumarea tînărului antrenor Gh. Staicu.

Comportarea bună din turul campionatului, reflectată în locul ocupat în clasament, dă întregului lot încredere într-o evoluție bună și în sezonul care urmează.

M. VOICU — coresp.

ZILNIC, ANTRENAMENTE LA POLITEHNICA GALAȚI

Situația precară în clasament a echipei Politehnica Galați i-a determinat pe jucători să-și reia antrenamentele încă din 5 ianuarie. Antrenorul Al. Miron a întocmit un program de pregătire la care au subscris toți componenții lotului. Pînă la mijlocul lunii viitoare, gălățenii se vor antrena zilnic, în aer liber și în sală, în oraș și la Gîrboavele. Aici fotbaliștii vor executa diferite exerciții fizice, vor schia, vor patina și vor efectua crosuri pe potecile pădurii. De la 15 februarie, lotul Politehnicii se va deplasa la Slănicul Moldovei unde va continua cu aceeași intensitate, antrenamentele. Echipa va fi întărită pentru returul campionatului cu cîțiva jucători noi, ca de pildă, **Popanica** (de la C.F.R. Timișoara), **Toma** (de la Ceahlăul) care au terminat acum cele șase luni de „carantină", precum și cu juniori proprii, **Tentuc** (portar) și **Petcu**.

T. SIRIOPOL-coresp.

BUNGĂU REVINE LA TIMIȘOARA !

Aflăm că Universitatea Cluj a acordat dezlegare jucătorului Bungău. Acesta a optat pentru o altă formație studențească — Politehnica Timișoara.

Așadar, Bungău revine în orașul de pe Bega, unde se afirmase cîndva, ca o speranță a fotbalului nostru.

ADVERSARII DIRECȚI SE CARACTERIZEAZĂ RECIPROC

LUPESCU DESPRE DUMITRACHE — DUMITRACHE DESPRE LUPESCU

Înfruntîndu-se ani și ani în partide decisive, de campionat, în meciuri amicale, sau jucînd alături, purtînd tricourile echipei naționale, mulți dintre jucătorii cu renume în fotbalul nostru au ajuns să-și cunoască bine adversarii direcți, să le știe atu-urile, dar și părțile nevralgice în joc, disponibilitățile, dar și reticențele pe parcursul a 90 de minute. Evident, însă, că dincolo de toate acestea, fotbaliștii își mai oferă între ei surpriza, formă senzațională într-un joc, inspirație neobișnuită într-altul, reușind uneori să-și descumpănească adversarul.

Între acești parametri — unii previzibili, alții imprevizibili, — am așezat dialogul indirect dintre feroviarul Lupescu și dinamovistul Dumitrache.

„Probabil că nu spun vreo noutate afirmînd că Dumitrache este cel mai periculos atacant din fotbalul nostru actual. De ce? Pentru că se află în posesia datelor esențiale ale problemei: un bun start de pe loc, completat fericit cu necesare ruperi de ritm, excelent joc de cap (și mă refer, deopotrivă, la detentă și lovirea balonului), șut cu ambele picioare, plasament corespunzător, dribling derutant cînd are mingea la picior. Cînd reușește să nu... uite pe parcursul întregii partide vreuna din aceste date, poate cîștiga aproape singur un meci.

Mi-aș permite, pentru a-i sublinia calitățile, o comparație pe care, probabil, unii o vor considera riscantă: cu Gerd Müller, golgeterul ultimului campionat mondial. În aprilie '70, evoluînd la Stuttgart împotriva echipei R.F. a Germaniei, l-am avut adversar pe Müller. Ei bine, mi s-a părut rigid, un vîrf-buldozer, fără piciorul stîng, care obstrucționa des și ori de cîte ori pierdea balonul găsea ceva de spus. Dumitrache are acuratețe tehnică, joacă stilat. Din acest punct de vedere este un adversar comod, cred eu, pentru toți fundașii cu care are de-a face. Pentru mine, însă, „mopsul" nu mai este un adversar incomod nici din celelalte puncte de vedere. I-am observat foarte atent jocul, i l-am împărțit pe secvențe și am tras apoi, niște concluzii. Cît de practice au fost, s-a văzut și în ultimele noastre partide. Pe stadionul Dinamo, în campionatul trecut, i-am învins cu 2—0 și Dumitrache n-a avut decît un singur șut la poarta noastră. Iar în turul ediției actuale (1—1), el n-a înscris nici un gol, în schimb eu, da...

De ce nu mă sperie Dumitrache? Știu, de exemplu, că se deplasează cu predilecție spre extrema sa stîngă, știu unde se plasează la marginea careului pentru loviturile sale decisive cu capul. Și întrucît duelurile aeriene se soldează foarte rar cu pierderi pentru mine, „mopsul" este obligat

LUPESCU

să-și folosească arsenalul la sol.

Știu că în trecut i se imputa gabaritul, departe, zice-se, de cerințele fotbalului actual. Imputare gratuită și departe de adevăr. Nu gabaritul în sine este determinant în disputa cu adversarii, ci vigoarea, resursele fizice apte pentru un angajament total. Ce-i lipsește în prezent lui Dumitrache, după opinia mea? Este rezistența. Din această cauză are perioade cînd dispare din joc. La Guadalajara, acest băiat plin de viață n-a apăsat (sau n-a putut apăsa?) prea mult pe accelerator. În schimb, la Cardiff, s-a bătut formidabil, deși a avut în față niște munți de apărători, pe care i-a chinuit ca-n focurile iadului. Vedeți, deci, că nu-i vorba de gabarit, ci de altceva..."

★

„Știu că de curînd Lupescu a împlinit vîrsta de 30 de ani. Nu amintesc însă acest amănunt decît pentru a sublinia admirația mea pentru un jucător care, sfidind vocile ce doresc în prim plan numai nume noi, n-a ratat nici o selecționare în echipa reprezentativă în 1970. Culai reprezintă pentru mine seriozitatea și ponderea meseriașului stăpîn pe uneltele sale, pe ceea ce știe. Ceea ce te izbește cel mai mult în teren este sobrietatea și dăruirea sa. Nu-mi amintesc vreun „număr personal", făcut de dragul tribunelor sau pentru a rîde de adversari. În schimb, ajunge, nu de puține ori, în careul advers, chemat de golul spectaculos, cu capul. Și trebuie să recunosc că lovește cu capul la fel de bine ca un atacant, că detenta sa nu-i cu nimic mai prejos decît a acestuia. Îmi este și foarte dificil să-l depășesc în aer. Știu, de asemenea, că are un bun acroșaj, de aceea nici

DUMITRACHE

nu încerc să mă plasez în apropierea lui pentru preluarea balonului. Nu-mi pot valorifica șansele în fața lui Lupescu decît venind cu mingea la picior, mizînd pe dribling înainte de marginea suprafeței de pedeapsă. De ce acolo? Pentru că chiar dacă l-am dezechilibrat numai pentru un moment — în special prin stînga lui — îmi este suficient, pentru că eu am un start mai bun și, în asemenea cazuri, îi este aproape imposibil să mai mă prindă din urmă. Printre fundașii noștri centrali, Culai are ceva în plus: a jucat mai bine ca fundaș lateral dreapta, ceea ce-i asigură, cred eu, o acoperire mai bună a zonei sale.

De obicei, cînd spui de cineva că este „vulpoi bătrîn" se înțelege în primul rînd viclenia. Eu aș vrea să-l caracterizez astfel pe Lupescu și pentru că el cunoaște toate chichițele jocului, subliniind și experiența și sobrietatea sa, dăruirea pentru echipa de club, pentru echipa națională".

Azi, ultima zi la LOTO!

Un impresionant număr de premii mari s-a înregistrat la ultimele trageri Loto din luna decembrie 1970: la 4 decembrie 1 premiu de 100.000 lei — Nilas Ioan din Cluj; la tragerea excepțională din 8 decembrie 1 autoturism DACIA 1300 și 4 autoturisme MOSKVICI 408/412; la 11 decembrie 1 premiu de 85.230 lei — Moldovan Ioan din comuna Sărata județul Cluj; la 18 decembrie 1 premiu de 100.000 lei — Niculină Marin din Suceava; la 25 decembrie 1 premiu de 96.034 lei — Popa Dumitru din București și 1 premiu de 87.022 lei — Tudor Nicolae din București ș.a.

Vă amintim că astăzi este ultima zi pentru procurarea biletelor la tragerea LOTO de mîine.

PRONOEXPRES

NUMERELE EXTRASE LA CONCURSUL SPECIAL AL NOULUI AN DIN 6 IANUARIE 1971

EXTRAGEREA I: 39 28 12 4 40 26

EXTRAGEREA a II-a: 7 43 18 17 21

EXTRAGEREA a III-a: 38 28 12 27 44 14

EXTRAGEREA a IV-a: 42 34 33 45 27 22

EXTRAGEREA a V-a: 1 14 15 21 22 16 3 42

FOND DE PREMII: 2 384 790 lei, din care extragerea I 717 125 lei + 649 792 lei report categ. I și extragerea a II-a 256 500 lei + 61 383 lei report categ. A.

Plata premiilor pentru acest concurs se va face astfel:

În Capitală, începînd din 19 ianuarie 1971 pînă la 20 februarie 1971

În țară din 22 ianuarie pînă la 20 februarie 1971.

— FOTBAL —

DE PE „FURNICA", LA RIO...

(Urmare din pag. 1)

potrivit. Micile fîșii de teren mai plate sînt acoperite de zăpadă, care a prins o crustă de gheață la suprafață.

Pînă la urmă, antrenorii s-au decis. Antrenament pe „Furnica". Se fac alergări, exerciții de forță și detentă, toți lucrează cu o rîvnă impresionantă pe care reporterul o pune și pe seama... gerului, care mușcă.

★

...O apariție-surpriză către ora prînzului. Antrenorul naționalei, Angelo Niculescu, a venit în control la tabăra dinamoviștilor. Asist la discuțiile trio-ului de tehnicieni, un adevărat colocviu prietenesc, în care părerile — fără haină oficială — sînt analizate la un „indice tehnic" care te impresionează plăcut. Angelo Niculescu le recomandă antrenorilor dinamoviști o urmărire aparte a selecționabililor. Dă un șir de nume, la care adaugă... „și pe Deleanu, dacă o să-și lase fumurile și o să se pună serios pe muncă"...

★

... Pînă la începerea celui de-al doilea antrenament, un schimb de amintiri, mai vechi sau mai apropiate.

Traian Ionescu povestește cum era să-l arunce un fanatic al echipei Fenerbahce în Bosfor, pentru vina că favorita Istanbulului făcuse un meci egal (singurul) pe teren propriu. Vine apoi vorba de Nelu Nunweiller, care în orice plimbare prin oraș avea o „suită" de 800-1000 de simpatizanți.

E evocată și pățania doctorului Ciortea, păcălit la un meci de Sălceanu, care, avînd o gleznă umflată în urma unei lovituri, i-a arătat medicului celălalt picior, iar doctorul a „înghițit gălușca", Sălceanu mărturisindu-i păcăleala la sfîrșitul partidei (în care jucase bine).

★

...Peste un sfert de oră începe antrenamentul de după-amiază. Intru în camera ex-ieșenilor Constantinescu și Deleanu. Vechi și foarte buni prieteni. Mircea — figură de poet printre fotbaliști — e mai tăcut, mai reflexiv. Coco Deleanu, în schimb, îmi dă la minut două „fixuri" pentru '71:" 1. Un Deleanu II peste 6 luni; 2. Tricoul cu nr. 4 în națională, unde voi reveni... fără fumuri și muncind ca niciodată!" (atenție Angelo Niculescu).

★

...Al doilea antrenament al zilei. Fotbaliștii au luat startul singuri spre vîrful Furnicii, înaintea venirii antrenorilor. Se pare că dinamoviștii au realmente o deosebită poftă de lucru. Nicușor se integrează în vîrtejul jucătorilor, în vreme ce Traian Ionescu, care acuză o febră musculară după 6 luni de sedentarism, s-a dus sus, la... cotitură, să vadă dacă acolo, în vîrful dealului, nu trage cineva chiulul...

Îl urmăresc pe proaspătul dinamovist Moț (vîrf de atac venit de la Unirea Alba Iulia — 15 goluri în 9 meciuri — o adevărată spaimă a apărătorilor în divizia C), care la 19 ani ai săi are o alură ce amintește de... Baratki și o detentă care uimește. Dar, să nu ne grăbim. Să așteptăm sita și verdictul vremii.

★

...„Un-doi"-uri rapide cu Traian Ionescu, antrenor principal, ca și Nicușor, cu care sînt destule semne că va colabora ideal, în virtutea unei vechi prietenii și a stimei reciproce.

— *Nu știu dacă vom lua campionatul, dar sînt sigur că amîndoi vom face o echipă bună. Nu-i vorbă, avem prima șansă la titlu, dar chiar și cucerirea lui este un obiectiv intermediar, secundar* (în fond) *în raport cu construcția unei echipe adevărate. Cum — orice s-ar spune — campionatul bate „bursa pieții" prin cota sa de interes imediat, mărturisesc că nu neglijez șansele următoarelor trei echipe: 1. Rapid; 2. U.T.A. (arădenii sar pe firul sosirii cînd nu te aștepți); 3. Steaua (da, da, Steaua, care se va ridica sigur în retur).*

Cum voi lucra cu Nae (n.a. Nicușor)? *Foarte bine. Garantez. El a adus echipa pe locul 1. Vom merge împreună pe drumul ales în toamnă, căutînd amîndoi să aducem îmbunătățiri muncii.*

★

...Ce spune Nicușor?

Nicușor nu spune, face. Harnic, priceput, binevoitor, o natură cu care oricine poate ajunge la înțelegere.

★

...După cum puteți vedea, tabăra dinamoviștilor bucureșteni se prezintă la „ora — Furnica" fără elemente de senzație, fără declarații-bombă, fără artificii spectaculoase. Liderii de toamnă ai campionatului s-au pus serios pe lucru, iar gîndurile lor se numesc... campionat... Lima... Guayaquil... Rio...

Exercițiu pentru dezvoltarea detentei. Jucătorii dinamoviști sar frînghia întinsă — la o înălțime destul de ridicată — de Traian Ionescu și Nicușor. Foto: M. FELIX

TACHE MACRI — antrenor la C. F. R. Timișoara?

Din surse neoficiale, aflăm că fostul fundaș al Rapidului, DUMITRU MACRI, a fost desemnat să conducă pregătirile echipei C.F.R. Timișoara, în vederea returului campionatului.

ANUL CONSOLIDĂRILOR

Puncte de vedere

Și vacanța de iarnă — ca orice vacanță — a trecut repede... Antrenorii echipelor divizionare sînt gata să dea (unii l-au și dat) semnalul de pornire pentru pregătirea jucătorilor, acum, în perioada dintre cele două sezoane. Vizite medicale, ședințe de analiză, exerciții în sală (cei mai temerari anunță chiar antrenamente pe terenurile pe alocuri înghețate sau acoperite de zăpadă). De dorit este ca acești conducători tehnici să abordeze procesul de pregătire cu un plus de seriozitate, cu o mai bună seriere a lecțiilor, cu un perfect dozaj a celor cinci factori (tehnic, tactic, fizic, moral-volitiv și teoretic), pentru ca elevii lor să nu rămînă datori la nici unul din aceștia.

Deocamdată, înregistrăm o foarte îmbucurătoare efervescență, care a cuprins deopotrivă pe antrenori, ca și pe jucători. Aflăm, astfel, de unele promovări de jos în sus — care sînt cele mai indicate. Prin aceasta, ar trebui să se urmărească întărirea fiecărui compartiment în parte, dar și echilibrarea valorică a celor trei linii, fără ca ponderea s-o capete numai una singură (apărarea în paguba atacului, sau atacul în detrimentul apărării). Credem că experiența turului poate fi un foarte bun îndrumar în acțiunea de remaniere și construire a echipelor.

Este necesar, în special, să se acorde atenție liniei de mijloc, care, în fotbalul modern, constituie coloana vertebrală a întregii formații. Să găsim apoi puncherul chemat să confere — prin precizia și tăria șutului său — o cît mai mare eficiență acțiunilor ofensive ale fiecărei echipe.

Ne-a bucurat mult și vestea organizării unor turnee pentru echipele noastre fruntașe, atît în sudul continentului și în Orientul Apropiat, cît și în mai depărtata Americă Latină. Un lucru să nu se uite: aceste turnee nu pot fi considerate drept simple excursii de agrement. Echipele noastre de club au de apărat prestigiul fotbalului românesc, cucerit pînă acum cu atîta trudă și sudoare numai de reprezentativa națională.

Constatări pertinente, observații de mare obiectivitate, sfaturi dintre cele mai competente ne-au parvenit recent de la antrenorul Miljan Miljanici, care conduce pregătirea puternicei echipe iugoslave Steaua roșie Belgrad. Cu un ochi lucid, dar și cu inimă de prieten, Miljan Miljanici a prins în reflector nu numai calitățile, dar și defectele din jocul echipelor noastre de club și reprezentative. Lectura interviului său ne oferă un lung prilej de meditație, de disecare a realităților fotbalului autohton și, mai ales, ne relevă căile noi pe care trebuie să mergem spre a înlătura carențele existente și a pune în valoare adevăratele, inepuizabilele resurse de care dispun jucătorii noștri de performanță.

La acest start al pregătirii, fiecare antrenor să fie pătruns de adevărul că fotbalul românesc nu se poate impune pe plan continental și mondial, decît prin stimularea tuturor însușirilor proprii poporului nostru: reflexe prompte, fantezie, inteligență, mobilitate. Punînd un accent hotărît și pe întărirea rezistenței fizice, vom obține mult doritul tip al jucătorului complet, cu o bună tehnică individuală, cu un larg orizont tactic și cu o puternică armătură atletică și psihică, pentru a ajunge și la acea totală dăruire în joc, cerută de legile aspre ale competiției.

Anul 1970 a fost numai un început de afirmare. Cel în care am intrat trebuie să ofere fotbalului nostru noi prilejuri de consolidare pe plan intern, ca și pe cel internațional, pentru ca fotbaliștii noștri să răspundă așa cum se cuvine așteptărilor marii mase de iubitori ai balonului rotund din întreaga țară.

Virgil ECONOMU

UN EVENIMENT EDITORIAL:

PRIMA ISTORIE SPORTIVĂ ROMÂNEASCĂ *)

La răscrucea deceniilor, Editura Stadion ne-a oferit o fericită surpriză, sub forma unei voluminoase lucrări de peste 600 de pagini, cu modestie subintitulată „o istorie a sportului din România". Apariția cărții „SPORTUL ROMÂNESC DE-A LUNGUL ANILOR" este fără îndoială un mare eveniment pentru mișcarea noastră sportivă, a cărei zestre scrisă o îmbogățește meritoș.

Bibliografia sportivă românească a suferit mult de lipsa unor lucrări istorice. În afară de „Istoria gimnasticii" a lui D. Ionescu și de capitolul strict românesc din „Palestrica" lui C. Kirițescu, în afară de vagile și deci foarte nesigurele mențiuni istorice din anuarele U.F.S.R., nevoia de izvoare nu putea fi potolită decît prin migăloase cercetări de bibliotecă, operă în care șeful de catedră Emil Ghibu a fost substanțial ajutat de laboriosul său asistent Ion Todan, cu care semnează întreaga lucrare. Cine a avut cît de cît de a face cu istoria sportului românesc, își dă seama ce înseamnă a parcurge ziarele și publicațiile nespecializate ale vremii, pentru a putea constitui sau întregi tabloul unei activități cu o tradiție de peste un secol.

Din această strădanie lăudabilă s-a născut cartea care nu are pretenția de a fi o istorie a educației fizice din România, ci doar — cum mărturisesc autorii — o retrospectivă a sportului nostru pe ramuri. Astfel, aproape 500 de pagini sînt dedicate monografiilor detaliate a peste 30 de sporturi. Această parte (importantă) a lucrării oferă un neprețuit material documentar, indispensabil oricui ar vrea să aibă o vedere amănunțită asupra apariției și evoluției în România a fiecărui sport în parte.

Imperfecțiunile sistemului de monografii alăturate, dar și necesitatea de a avea un material de bază pentru o viitoare viziune de ansamblu asupra istoriei sportului românesc, au obligat autorii să conceapă două importante capitole introductive și să le completeze cu un original tablou sinoptic, o „istorie în date" de extremă eficacitate pentru cei interesați.

Revenind la capitolele de început, să subliniem excelenta lor, abundența de idei. Adevărate opere de concepție — chiar cu inevitabilele exagerări sau aprecieri hazardate, de minoră însemnătate — capitolele acestea trasează de pe acum liniile directoare ale unei monumentale istorii complete a educației fizice și a sportului din țara noastră, lucrare pe care o așteptăm.

Trecînd în revistă relațiile indisolubile ale istoriei sportului cu știința, cultura și civilizația, subliniind valorile sale pedagogice și sociale, conf. dr. Ghibu întreprinde de fapt sinteza gîndurilor și orientărilor care guvernează cursul său de specialitate de la Institutul de educație fizică și sport.

De asemenea, cele 60 de pagini consacrate considerațiilor generale asupra începutului și evoluției activității sportive în România constituie, în sine, embrionul sigur al istoriei generale pe care am mai evocat-o. De pe acum, textele ce ne-au fost prezentate au meritul de a sublinia faptul că actul de cunoaștere a acestui domeniu de activitate contribuie la întregirea tabloului social și cultural al istoriei României.

În acest sens, este păcat doar că, aglomerate de noutatea și pitorescul știrilor din trecut (cu greu aduse la lumină), monografiile trec prea grăbite peste cronica ultimului sfert de veac. De asemenea, s-ar putea reproșa lucrării sărăcia de date privind impetuoasa activitate sportivă românească din Banat și Ardeal la sfîrșitul sec. XIX și începutul veacului nostru.

Parcă tot din pricina senzației de incomplet, autorii nu au rezistat tentației de a întregi lucrarea cu alte trei capitole compensatorii, nelegate organic de maniera inițială a cărții (ceea ce nu înseamnă că, în parte, studiile acestea complementare ar fi lipsite de valoare).

Partea ilustrativă, pe alocuri inedită, nu este, din păcate, sistematizată, pentru a da cititorului și sinteza optică pe care a încercat-o textul.

În finalul acestor sumare considerații sîntem datori să salutăm încă o dată apariția și să subliniem importanța acestei cărți care nu poate fi decît ediția primă a unei lucrări mereu perfectibile, dedicată integral istoriei generale a educației fizice și a sportului din România.

B. VICTOR

*) **Emil GHIBU, Ion TODAN: Sportul românesc de-a lungul anilor, Editura Stadion, București, 1970, pag. 630, lei 35.**

